

altra. Ho hem fet perquè volem que tots els alumnes, que totes les alumnes, tinguin la capacitat d'usar la llengua. I això passa perquè la puguen aprendre, perquè l'aprenguen en igualtat i perquè, vinguen d'on hagen vingut, puguen relacionar-se d'igual a igual.

Igual que van fer -i acabe..., soc mestre, crec que ho sap. Treballava en una escola on el 93% dels seus xiquets i les xiquetes no tenien, les seues famílies, cap ingrés, on hi havia 27 nacionalitats diferents. I saben què hi havia dins? El major amor i la major estima per les diferents cultures i les diferents nacionalitats de les persones que hi havien allí. Això és el que passa als centres educatius, això és el que passa als centres valencians. Ho diu l'OCDE, ho diuen els xiquets i les xiquetes quan entren als centres educatius. Si vostés volen polemitzar, volen dir barbaritats, és el seu camí cap a la irrellevància. Nosaltres seguirem treballant amb el poble valencià.

Gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb les preguntes de control. Ara, la que formula la illustre diputada María de los Llanos Massó al conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Buenos días, señor Marzà.

Parece que el presidente Puig ha decidido mantener el apoyo al conseller secesionista supremacista, porque, por lo que veo, pues sigue sentado en los sillones del Consell. Por tanto, no nos extraña que hoy haya salido un informe de *The Economist* en el que dice que España ha dejado de ser una democracia plena. Con cosas como esa, qué esperar.

Claro, el problema es que usted está tan entretenido con sus políticas nacionalistas que de la gestión ya se ocupará, si eso. Entonces, nuestra pregunta es: ¿cuáles son las razones por las que no se ha abonado el salario a docentes de escuelas concertadas desde el inicio del curso escolar?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller, al qual li done la paraula. Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

La política útil és aquella que fa que seixanta mil xiquets i xiquetes tinguin el menjador gratuït; que n'hi hagen més de quatre-cents mil que tenen els llibres de text gratuïts; que tinguin, ni més ni menys, que huit mil professors i professors més en els centres educatius, o que n'hi hagen més de quaranta-quatre centres educatius nous construïts des que hem arribat al govern. Ho dic, precisament, per eixa referència que fa vosté a la utilitat o no que estiguem nosaltres al govern i no vostés. En canvi, la utilitat per als ciutadans i ciutadanes del nostre territori és que vostés, que venien a tancar xiringuitos, no tanquen ni el bar per a aparèixer en l'Europarlament. I, a més a més, l'únic que fan és cobrar nòmines públiques per a ni una política en favor de les persones.

I ara li conteste a la seua pregunta, igual que ha fet vosté la seua primera introducció. Mire, només que hi haguera una persona que no haguera cobrat, seria injustificable. Per tant, no li vaig a justificar el que no ha funcionat bé. I, per tant, li dic que, evidentment, encara que en fora una, no estaria bé. I ens hem posat en el dia a dia a mirar quin és el cas per cas, què ha passat amb cadascuna d'eixes persones. I hem treballat amb la col·laboració de cadascun dels seus centres educatius. I dir-li que no només està en vies de solució i s'ha solucionat la immensa majoria de les casuístiques que hi ha hagut, després li explicaré cada una d'elles, sinó que, a més a més, han servit per a millorar els procediments, que falta feien, i la gestió, que falta feia, i hem estat al damunt perquè això no puga passar.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb la formulació de la pregunta, ara des del faristol.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Bueno, antes de empezar, un consejo. Mire a ver en sus asesores si..., porque le han debido de jaquear la cuenta de Twitter, y alguien está dándole «me gusta» a comentarios xenófobos. No digo que sea usted, pero revise, porque igual se la han jaqueado.

Mire, dice que está en trámite de solucionar el problema de los impagos a la concertada. Han tenido que recurrir

al Síndic de Greuges. Mire, usted es tan previsible, señor Marzà... Nunca tiene la culpa de nada. O sea, usted no tiene nunca la culpa de nada. Llevan cinco meses sin cobrar, pero la culpa no es suya. La culpa ya verá usted como en su intervención se la va a echar a los centros, que es lo que ha hecho en la prensa.

Mire, cada vez que se les ocurre hacer algún cambio, se avecina un desastre. Están implementando un nuevo programa desde octubre para facilitar la comunicación entre la conselleria y los centros, que debería sustituir al trámite Z. Esa comunicación llega al funcionario, que se encarga de cierto número de centros, pero es que si ese funcionario está de baja y no se cubre o se retrasa, entonces tenemos un problema. Y como por la covid y los PAM hemos visto nuevas contrataciones, sobre todo con el curso ya empezado, pues se ha producido un cuello de botella. Pero es que eso es gestión, señor Marzà. Eso son problemas de la gestión, que es lo que tiene que hacer usted. Como le pasó con el instituto de Crevillente, el Canónigo Manchón, que estuvo un año entero sin pagarles el presupuesto, 140.000 euros. Sí, señor conseller. Usted me lo reconoció en una comisión.

Mire, su gestión es nefasta. Se le llena la boca con los refuerzos a los centros, pero es que luego no les pagan. Y la mayoría de los trabajadores que están sin cobrar son los que están de refuerzo de la covid o del Plan de actuación para la mejora. Según usted, son casos puntuales, pero es que resulta que esas familias no comen puntualmente, comen todos los días. (Aplaudimientos) Y no pagan la hipoteca puntualmente, la tienen que pagar todos los meses, y algunos están en una situación bastante dramática. Pero es que eso no es más que una muestra de su gestión, su conselleria es un auténtico caos. Pero claro, es que pedirle a un ideólogo que gestione y que se preocupe de mejorar la educación, pues es un imposible. Usted está a otras cosas, como pudimos ver ayer. Usted está a lo suyo.

Mire, nos repitió hasta la saciedad que los miles de equipos que iban a llegar en pleno confinamiento, cuando todavía no había total presencialidad en las aulas... ¿Y qué pasó? Pues que cuando otras comunidades autónomas ya estaban entregando esos equipos informáticos, pues en la Comunidad Valenciana, el concurso público todavía estaba valorando ofertas. Y el convenio se firmó a finales de noviembre de 2020, cuando había sido aprobado por el Consell en septiembre. Y las características técnicas de esos equipos no llegaron al ministerio hasta diciembre. Así es como gestiona usted las urgencias y las emergencias de la comunidad educativa.

Alardea una y otra vez del despliegue de recursos, mientras recorta las horas de atención a niños con necesidades específicas; recorta las horas de PAM de los centros concertados; les asigna horas insuficientes de audición y lenguaje, y pedagogía terapéutica. Y aun así, a pesar de esos recortes, no les paga las nóminas, señor conseller. Le recuerdo que los centros concertados están sostenidos con fondos públicos, es decir, con los recursos de todos los ciudadanos. Usted no es quién para discriminar a esos trabajadores ni, de rebote, a esos niños que están en esos centros.

Mire, usted no paga a los profesores de la concertada, no implementa las ayudas que necesitan esos niños, maltrata

una y otra vez un modelo educativo que no le gusta y pretende ir ahogándolo poco a poco. Pero, eso sí, usted hace anuncios fantásticos de programas estupendos, igualitarios, resilientes y no sé cuantas cosas más. Presupuestan colegios un año sí y otro también... Es que el día menos pensado lo vamos a ver inaugurando un pantano, señor conseller. (Rialles. Aplaudiments) Es usted un vendehúmos...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Massó Linares:

...aparte de un peligro para la educación de nuestros hijos.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Escoltarem la resposta de l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Una vegada més, es demostra com portar les répliques preparades no és excusa per a poder llegir-les, encara que ja s'haja contestat a la pregunta.

Mire, he dit en la meua primera intervenció que, només amb el fet que hi haguera una persona que no cobrara la nòmina o part de la seu nòmina, és evident que no es podria justificar res. Li he dit que es treballa, i es treballa i s'està treballant, i s'ha treballat, amb cadascun dels casos, amb cadascun dels titulars dels centres, per a donar-los la solució concreta perquè tinguen de veritat eixa situació. Dir-li també que no només estem damunt dels casos, sinó que coneixem cadascun dels casos. De fet, hi ha casos, com he pogut vore, que són d'hores parciales, altres que són de triennis, no de nòmines senceres, encara que vostés vullguen dir que són tots i que són una grandíssima quantitat. Encara que només n'hi haguera un seria injustificable, ja li ho he dit, però no és cert.

I anem a dimensionar, anem a dimensionar les coses i a parlar de la realitat que hi ha i les dificultats que n'hi ha en eixes gestions. Mire, és el 0,5% els que a novembre tenien eixa situació de les nòmines de la concertada, val? El 0,5%. Ja li he dit que amb una ja seria massa, però és el 0,5% de les nòmines.

No només això, sinó que, mire, vosté intenta posar damunt la taula que això és per una suposada construcció ideològica per anar contra l'escola concertada. Res més lluny d'això. Això és conseqüència, entre altres coses, d'eixos discursos

que vostés fan quan diuen que «hay que recortar impuestos y recortar la administración pública». Sap que quan no hi ha múscul poden arribar a passar eixes coses? Sap que això que diuen vostés que «hay que quitar los impuestos» implica que potser després no hi haja suficient gent per a tramitar el 0,5% de les nòmines en temps i forma? Sap que això és conseqüència d'eixe model? Sap que això ho diuen totes i tots els treballadors públics, i que saben perfectament que el que diuen vostés és destruir l'administració pública i, de rebot, acabarà afectant també la resta d'entitats que viuen i que són pagades amb diners públics?

Mire, vosté ha parlat de retallades, jo li parle de dades. I les dades són que no només hi ha més professorat en els centres concertats, sinó que hi ha moltes més hores d'atenció. (*La senyora Massó Linares nega amb el cap*) Vosté diu que no, li ho pot preguntar als titulars dels centres i li ho pot preguntar a les patronals. Hi ha tres mil hores més. Hi ha 713 professors i professores més en la concertada. I hi ha, ni més ni menys, que el doble de recursos destinats al PAM, i ara excepcionalment també a la covid.

Per tant, no parle de retallades i mire, treballa amb les dades reals. I, si vol, parlem d'allò estructural, i és de la necessitat que l'administració pública tinga els recursos suficients per a donar resposta a eixe 0,5%, sí, però també al conjunt de la ciutadania, que s'ho mereix.

I acabe ja. Diga-li a les persones de Vilanova, de Les Useres, d'El Campello, dels diferents ajuntaments que he visitat aquesta setmana, i els diu que les coses que té són fantasma i que són fruit d'un ideòleg, que l'únic que vol és construir uns països que estan en el cap de no sé qui. I, en canvi, les escoles no són realitat. Diga-li-ho, a vore què li contesten.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, i ens queda una última pregunta, que serà formulada per l'il·lustre diputat Miguel Barrachina, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorble consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Barrachina Ros:

Muchas gracias, señor presidente.

Y buenas tardes ya, señora consellera.

La situación que vive la agricultura y la ganadería en España es enormemente comprometida, pero singularmente en esta, en la Comunidad Valenciana, es dramática. Desde que registré la pregunta el pasado mes hasta ahora, se han sucedido manifestaciones a lo largo y ancho de todo el territorio nacional. Y se ha conocido que por tercer año consecutivo

la Comunidad Valenciana bate récord nacional de abandono de tierras, según los propios agricultores, récord europeo de abandono de cultivos en favor del terreno improductivo.

Sin embargo, mientras en la Comunidad Valenciana se abandona, en otros territorios de España se multiplica el cultivo, incluso de cítricos. Este documento lo aportaron el lunes a la comisión de citricultura, y dice que en siete años, del 2014 a hoy, nosotros en la Comunidad Valenciana teníamos el 68% del terreno cítrico nacional, y del 68% hemos pasado al 46%. Pero hay otras comunidades autónomas, y yo les felicito, como Andalucía, que han pasado del 17% al 34%. Incluso Murcia, del 10% al 15%. Otros crecen y nosotros decrecemos. ¿Qué le sucede a la Comunidad Valenciana en particular para que mientras otros cultivan cítrico nosotros abandonemos los campos y a los agricultores?

Se reducen los campos y se desploma el consumo por la falta de promoción, en la agricultura y en la ganadería. En la ganadería se ha pasado los últimos años de consumir ocho kilos de vacuno a cinco, y no me importaría si fuese una decisión voluntaria, libre y personal. Sin embargo, quien debe promocionar el consumo de nuestra carne y de nuestros productos, los mejores del mundo, un ministro de consumo, el señor Garzón, faltando a la verdad, dice que nuestra carne es de mala calidad.

Y yo le pregunto: ¿va a hacer usted como el presidente socialista de Aragón, que anunció campañas informativas, en los mismos medios extranjeros en los cuales intoxicó el ministro del gobierno de España, diciendo que se enviaba carne de animales maltratados y de mala calidad? ¿Va a aprovechar para promocionar nuestra carne? ¿Va a aprovechar para promocionar nuestros cultivos que no solo son los mejores del mundo, los más saludables, sino además los más seguros? ¿O va a seguir manteniendo esas exigüas, esas raquíáticas campañas de promoción de nuestro consumo?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La pregunta serà contestada per l'honorble consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies, senyor president.

Senyor Barrachina, vosté ha preguntat sobre quines mesures respecte a l'agricultura i la ramaderia estem fent per la conselleria. La veritat és que una pregunta molt ampla, de la qual el primer que em crida l'atenció a mi és que si vol que només promocionem el consum de productes agraris i ramaders, i no de pesca. Però bé, faça-s'ho mirar vosté per què deixa el nostre sector de la pesca obviat en la seua pregunta.

En segon lloc, vosté diu que nosaltres fem campanyes pírriques, que destinem pocs recursos. Li he de recordar que